

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2018. gada 19. decembrī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Nodokļu tiesību aktu saskaņošana – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – Pārējs režīms ceļojumu aģentūrām – Brīvdienu mājokļa, kas izīrēts no citiem nodokļa maksātājiem, nodrošināšana – Papildpakalpojumi – Galvenā pakalpojuma vai papildpakalpojuma raksturs – Samazinātās nodokļa likmes – Izmitināšana, ko ceļojumu aģentūra veic savā vārdā

Lietā C-552/17

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2017. gada 3. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 21. septembrī, tiesvedībā

Alpenchalets Resorts GmbH

pret

Finanzamt München Abteilung Körperschaften,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: septiņus palātas priekšsēdētājus T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], kas pilda ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši K. Jirimāe [*K. Jürimäe*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referenti) un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerālvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: K. Malaceks [*K. Malacek*] administrators,

ģemot vārā rakstveida procesu un 2018. gada 11. jūlijā tiesas sēdī,

ģemot vārā apsvērumus, ko sniedza:

- *Alpenchalets Resorts GmbH* vārdā – *M. Laukemann, Rechtsanwalt*, un *E. Meilinger*,
- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *R. Kanitz*, pārstāvji,
- Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *M. Noort*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *L. Grønfeldt* un *B. R. Killmann*, pārstāvji,

noklausģjusies ģenerālvokāta secinģjumus 2018. gada 5. septembra tiesas sēdģ,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 98. panta 2. punkta pirmo daļu un 306. pantu.

2 Šis līgums ir iesniegts saistībā tiesvedībā starp *Alpenchalets Resorts GmbH* (turpmāk tekstā – “*Alpenchalets*”) un *Finanzamt München* (Minhenes Finanšu pārvalde, Vācija) par nodokļu uzlikšanu brīvdienu mēģu nodrošināšanai.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Atbilstoši PVN direktīvas 98. panta 1. un 2. punktam, kas ietilpst tās VIII sadaļā “Likmes”, dalībvalstis var piemērot vienu vai divas samazinātas likmes, un samazinātas likmes piemēro tikai tādā kategorijā preču piegādei vai tādā kategorijā pakalpojumu sniegšanai, kas minēti šīs direktīvas III pielikumā.

4 Minētajā III pielikumā ir iekļauts “To preču piegāžu un to pakalpojumu sniegšanas saraksts, kam var piemērot 98. pantā minētās samazinātas likmes”, kura 12. punktā ir paredzēts:

“izmitināšana, ko nodrošina viesnīcas un lidojumi uz mumi, tostarp izmitināšana brīvdienās un vietu izīrēšana tūristu nometnās un dzīvokļos piekabju stāvvietu izīrēšana;

[..]”.

5 PVN direktīvas XII sadaļas “Pāši režīmi” 3. nodaļā “Pāšs režīms ceļojumu aģentūrām” ir ietverts 306. pants, kurā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis saskaņā ar šo nodaļu piemēro pāšu PVN režīmu ceļojumu aģentūrām darījumiem, kurus ceļotāju labā tās veic pašas savas vārds, bet izmanto citu nodokļa maksātāju preču piegādes un pakalpojumus, nodrošinot ceļošanas iespējas.

Šis pāšs režīms neattiecas uz ceļojumu aģentūrām, kad tās darbojas vienīgi kā starpnieki un uz kurām tās summas aprēķināšanai, kurai uzliek nodokli, attiecas 79. panta pirmās daļas c) punkts.

2. Šajā nodaļā jādziens “ceļojumu aģentūras” ietver ceļojumu rēķotājus.”

6 Šīs direktīvas 307. pantā ir paredzēts:

“Darījumus, kurus atbilstīgi 306. pantā paredzētajiem nosacījumiem veic ceļojumu aģentūra attiecībā uz ceļojumu, uzskata par vienu [vienotu] pakalpojumu, ko ceļojumu aģentūra sniedz ceļotājam.

Par šo vienu [vienotu] pakalpojumu sniegšanu nodokli uzliek dalībvalstīs, kur ir ceļojumu aģentūras saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde, no kurās ceļojumu aģentūra ir sniegusi pakalpojumu.”

7 Atbilstoši minētās direktīvas 308. pantam:

“Summa, kurai uzliek nodokli, un cena bez PVN 226. panta 8. punkta nozīmē attiecībā uz šo vienīgo ceļojumu aģentūras sniegto pakalpojumu ir ceļojumu aģentūras peļņas daļa, proti, starpība starp kopējo summu bez PVN, kuru maksā ceļotājs, un faktiskajam izmaksam, ko

ceļojumu aģentūra maksā par citu nodokļa maksājumu veiktajam piegādājumam un sniegtajiem pakalpojumiem, ja šie darījumi dod tiešu labumu ceļotājam.”

8 PVN direktīvas 309. pantā ir noteikts:

“Ja darījumus, ko ceļojumu aģentūra uzticējusi citiem nodokļa maksājumiem, šīs personas veic ārpus [Savienības], ceļojumu aģentūras pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar 153. pantu uzskata par atbrīvotu starpnieka darbību.

Ja šos darījumus veic gan [Savienībā], gan ārpus tās, atbrīvot var tikai to ceļojumu aģentūras pakalpojumu daļu, kura attiecas uz darījumiem ārpus [Savienības].”

9 PVN direktīvas 310. pantā ir paredzēts:

“PVN, ko citi nodokļi iekasējuši no ceļojumu aģentūras par 307. pantā minētajiem darījumiem, kuri dod tiešu labumu ceļotājam, nav ne atskaitāms, ne atmaksājams nevienā dalībvalstī.”

Vēcijas tiesības

10 2005. gada 21. februāra *Umsatzsteuergesetz* (Apgrozījuma nodokļa likums) (*BGBI. I*, 386. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2009. gada 22. decembra likumu (*BGBI. I*, 3950. lpp.) (turpmāk tekstā – “PVN likums”) 12. pantā “Likmes” ir noteikts:

“1. Nodokļa likme ir 19 % no nodokļa bāzes visiem ar nodokli apliekamajiem darījumiem (10. un 11. pants, 25. panta 3. punkts, kā arī 25.*bis* panta 3. un 4. punkts).

2. Nodokļa likme ir samazināta līdz 7 % šādiem darījumiem:

[..]

11. Dzīvojamā un guāmtelpu izīrēšana, ko uzņēmums nodod rīcībā trešo personu īslaicīgai izmītināšanai, kā arī īslaicīga vietu izīrēšana kempingos. Pirmais teikums neattiecas uz pakalpojumiem, kuru tiešais mērķis nav izīrēšana, pat ja par šiem pakalpojumiem tiek maksāts ar atlīdzību par izīrēšanu.”

11 Šī paša likuma 25. pants “Nodokļu uzlikšana ceļojumu pakalpojumiem” ir formulēts šādi:

“1. Turpmāk minētās tiesību normas attiecas uz tādām uzņēmuma sniegtiem ceļojumu pakalpojumiem, kas nav paredzēti pakalpojuma saņēmēja uzņēmumam, ja uzņēmums veic darījumus ar pakalpojuma saņēmēju savā vārdā un izmanto trešo personu sniegtus ceļojumu pakalpojumus. Uzņēmuma sniegtie pakalpojumi ir uzskatāmi par citiem pakalpojumiem. Ja uzņēmums viena ceļojuma ietvaros sniedz pakalpojuma saņēmējam vairākus šāda veida pakalpojumus, tie ir uzskatāmi par vienotu citu pakalpojumu. Cita pakalpojuma sniegšanas vieta ir nosakāma atbilstoši 3.*bis* panta 1. punktam. Trešo personu sniegti ceļojumu pakalpojumi ir piegādes, kā arī citi pakalpojumi, ko sniedz trešās personas un ko ceļotājs saņem nekavējoties.

2. Cits pakalpojums ir atbrīvots no nodokļiem, ja attiecīgā trešo personu pakalpojumi, kas ir attiecināti uz šīm personām, ir sniegti trešās valsts teritorijā. Uzņēmumam ir jāpierāda, ka atbrīvojuma no nodokļa nosacījums ir izpildīts. *Bundesministerium der Finanzen* (Federālā finanšu ministrija) ar *Bundesrat* (Federālā padome) piekrišanu var ar rīkojumu paredzēt noteikumus, saskaņā ar kuriem uzņēmumam ir jāsniedz šie pierādījumi.

3. Cita pakalpojuma vērtība atbilst starpībai starp summu, ko pakalpojuma saņēmējs maksā,

lai saņemtu pakalpojumu, un summu, ko uzņēmājs maksā par trešo personu ceļojumu pakalpojumiem. Apgrozījuma nodoklis neietilpst nodokļa bāzē. Uzņēmājs tādā veidā, lai aprēķinātu nodokļa bāzi par katru pakalpojumu, var to aprēķināt vai nu par pakalpojumu grupām, vai par visiem finanšu gada laikā sniegtajiem pakalpojumiem.

4. Atkāpjoties no 15. panta 1. punkta, uzņēmājs nav tiesīgs atskaitīt iepriekš samaksātos nodokļa summas, kas tādā veidā tam ir atsevišķi aprēķinātas par trešo personu ceļojumu pakalpojumiem, kā arī nodokļa summas, kuras ir jāmaksā atbilstoši 13.ter pantam. Attiecībā uz pārējo ir spēkā 15. pants.

[..]

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

12 *Alpenchalets* 2011. gadā rīja mājokļu Vācijā, Austrijā un Itālijā no to īpašniekiem un pēc tam tos savādā veidā izrīja individuāliem klientiem brīvdienu vajadzībām. Papildus izmitināšanai pakalpojumi ietvēra mētnes tīrīšanu, kā arī atsevišķos gadījumos – veļas mazgāšanas pakalpojumus un maizīšu piegādes pakalpojumus.

13 *Alpenchalets* aprēķināja PVN, pamatojoties uz savu peļņas normu, saskaņā ar PVN likuma 25. pantu, kura attiecas uz ceļojumu pakalpojumiem, un piemēroja nodokļa pamatlīkmi. Vēlāk, ar 2013. gada 6. maija vēstuli tādā veidā grozītās paziņojumu par nodokli un piemērot samazināto PVN likmi atbilstoši PVN likuma 12. panta 2. punktam. Minhenes Finanšu pārvalde šo lūgumu noraidīja.

14 *Alpenchalets* cēla prasību *Finanzgericht* (Finanšu tiesa, Vācijā), kura to noraidīja, pamatojoties uz to, ka nodokļa uzlikšanas sistēma attiecībā uz peļņas normu ir piemērojama attiecīgajiem ceļojumu pakalpojumiem atbilstoši PVN likuma 25. pantam un ka samazinātās nodokļa likmes piemērošana nav iespējama, jo ceļojumu pakalpojumu sniegšana šīs tiesību normas izpratnē nav minēta samazināto PVN likmju katalogā, kurš ietverts šā likuma 12. panta 2. punktā.

15 Apstrīdot šo nolikumu, *Alpenchalets* vērsās *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa, Vācijā).

16 Iesniedzētāja norāda, pirmkārt, ka no 1992. gada 12. novembra sprieduma *Van Ginkel* (C-163/91, EU:C:1992:435) izriet, ka īpašais režīms ceļojumu aģentūrām ir piemērojams attiecībā uz ceļojumu aģentūras pakalpojumiem, kuri ietver tikai izmitināšanu. Vienlaikus konstatējot, ka šis risinājums ir apstiprināts Tiesas vērtējamā judikatūrā, iesniedzētāja vēlas noskaidrot, vai minētais risinājums nebūtu jāpārskata, ņemot vērā 2007. gada 21. jūnija spriedumu *Ludwig* (C-453/05, EU:C:2007:369), kurā ir nošķirts pakalpojumu sniegšanas pamatpakalpojuma un papildpakalpojuma raksturs.

17 Otrkārt, saskaņā ar iesniedzētājas viedokli ir jāpārbauda, vai ir iespējams, ka tai iesniegtajā lietā tiek piemērota samazināta PVN likme, lai gan ceļojumu aģentūru darījumi PVN direktīvas 306. panta izpratnē ir par tādām uzskatāmi un šajā statusā uz tiem neattiecas minētās direktīvas III pielikums. Pēc minētās tiesas uzskatiem, tādā kā uz brīvdienu mētnes izrīšanu ārpus pašreizējā režīma ceļojumu aģentūrām attiecas samazināta PVN likme, tad ir iespējams atzīt, ka šā pati samazinātā likme ir piemērojama lūdzīgā pakalpojumam, uz kuru attiecas minētais īpašais režīms.

18 Šķodos apstākļos *Bundesfinanzhof* (Federālā finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1) Vai pakalpojumam, kuru būtībā veido brīvdienu mētnes nodrošināšana un kurš pakalpojuma papildu elementi ir uzskatāmi tikai par pamatpakalpojuma papildpakalpojumu, atbilstoši 1992. gada 12. novembra spriedumam *Van Ginkel* (C-163/91, EU:C:1992:435) ir piemērojams pašais režīms ceļojumu aģentūrām saskaņā ar [PVN direktīvas] 306. pantu?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde, vai līdztekus pašajam režīmam ceļojumu aģentūrām saskaņā ar [PVN direktīvas] 306. pantu šim pakalpojumam papildus var būt piemērojama arī samazināta nodokļa likme par izmitināšanu brīvdienu s [PVN direktīvas] 98. panta 2. punkta izpratnē saistībā ar šīs direktīvas III pielikuma 12. punktu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

19 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai PVN direktīvas 306.–310. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāpēc vien, ka ceļojumu aģentūra nodod rīcībā brīvdienu mējokli, kurš no rīts no citiem nodokļa maksājumiem, vai ka šāds brīvdienu mējoklis tiek nodots rīcībā, vienlaikus sniedzot papildinošus papildpakalpojumus, uz šo pakalpojumu sniegšanu attiecas pašais režīms ceļojumu aģentūrām.

20 Vispirms ir jānorāda, ka atbilstoši PVN direktīvas 306. pantam šis pašais režīms attiecas vienīgi uz gadījumiem, kad ceļojumu aģentūra ceļojuma organizāšanai izmanto preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanu, kas iegādāti no citiem nodokļa maksājumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 25. oktobris, *Kozak*, C-557/11, EU:C:2012:672, 18. un 21. punkts).

21 Līgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav nekādas informācijas par to, vai pašumu pašnieki vai apsaimniekotāji, kuri ir izrājuši brīvdienu mējokļus *Alpenchalets*, ir PVN maksātāji vai nav.

22 Tādējādi Tiesa var atbildēt uz pirmo jautājumu tikai ar nosacījumu, ka šiem pašumu pašniekiem vai apsaimniekotājiem ir “PVN maksātāju” statuss; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

23 Kā izriet no PVN direktīvas 306. panta formulējuma, kā arī Tiesas judikatūras, pašais režīms ceļojumu aģentūrām ir piemērojams tikai gadījumā, kad aģentūra, nodrošinot ceļošanas iespējas, izmanto trešo personu preces un pakalpojumus, kas nozīmē, ka uz pašas aģentūras pakalpojumiem, proti, pakalpojumiem, kuri nav iegādāti no trešajām personām, bet kurus ir sniegusi pati aģentūra, šis režīms neattiecas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 25. oktobris, *Kozak*, C-557/11, EU:C:2012:672, 18., 21., 23. un 27. punkts).

24 Šajā saistībā noteikums par vienotu pakalpojumu, uz kuru atsaucas iesniedzējtiesa un kurš ir minēts 2007. gada 21. jūnija sprieduma *Ludwig* (C-453/05, EU:C:2007:369) 18. punktā, kas ir piemērojams PVN vispārīgo tiesību jomā, nevar ietekmēt minētā jūdziena vērējumu saistībā ar pašu PVN režīmu, kas piemērojams ceļojumu aģentūrām darījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 25. oktobris, *Kozak*, C-557/11, EU:C:2012:672, 24. punkts).

25 Attiecībā uz šo pašu režīma piemērošanu brīvdienu mējokļa nodrošināšanas pakalpojumam, kurš iegādāts no trešās personas, kā norāda iesniedzējtiesa, ir jāatgādina, ka Tiesa 1992. gada 12. novembra sprieduma *Van Ginkel* (C-163/91, EU:C:1992:435) 23. un 24. punktā ir konstatējusi, ka uz pakalpojumu, kas ietver ceļojumu aģentūras veiktu izmitināšanu, var attiekties minētais pašais režīms. Proti, lai apmierinātu klientu vajadzības, ceļojumu aģentūras

pied?v? ?oti daž?das br?vdienu formulas un ce?ojumus, kas ?auj ce?ot?jam ar vi?a izvirk?tiem nosac?jumiem apvienot transporta pakalpojumu, izmitin?šanas pakalpojumu un visu veidu pakalpojumu, ko var sniegt šie uz??mumi. Ce?ojumu a?ent?ras sniegto pakalpojumu izsl?gšana no PVN direkt?vas 306. panta piem?rošanas jomas, pamatojoties vien?gi uz to, ka tie ietvert tikai izmitin?šanu, rad?tu sarežž?tu nodok?u rež?mu, kur? PVN jom? piem?rojamie noteikumi b?tu atkar?gi no katram ce?ot?jam sniegto pakalpojumu sast?vda??m. Š?ds nodok?u rež?ms b?tu pretrun? min?t?s direkt?vas m?r?iem.

26 Vair?kos Tiesas spriedumos ir apstiprin?ta š? judikat?ra.

27 Liet? *MyTravel* (spriedums, 2005. gada 6. oktobris, C?291/03, EU:C:2005:591) ce?ojumu a?ent?ra organiz?ja kompleksos br?vdienu ce?ojumus, ietverot izmitin?šanu un nodrošinot pašas sniegtus transporta pakalpojumus, t?ad par saviem l?dzek?iem. K? izriet no min?t? sprieduma 19. punkta, kompleks? ce?ojuma cena bija j?sadala starp cenu, uz kuru attiecas ?pašais rež?ms, un to pakalpojumu cenu, kuru sniedz paši. Veicot šo sadal?šanu, Tiesa ir atzinusi, ka ?pašais rež?ms var attiekties vien?gi uz izmitin?šanas pakalpojumiem.

28 No 2005. gada 13. oktobra sprieduma *ISt* (C?200/04, EU:C:2005:608) 29. punkta izriet, ka ?pašais rež?ms ce?ojumu a?ent?r?m attiecas uz saimniecisk?s darb?bas subjektu, kurš saviem klientiem, kad tie samaks? maksu par komplekso pakalpojumu, pied?v? ne tikai ar valodu izgl?t?bu un audzin?šanu saist?tus pakalpojumus, kas tiek sniegti par paša l?dzek?iem, bet ar? pakalpojumus, kuri tiek ieg?d?ti no citiem nodok?a maks?t?jiem, piem?ram, p?rvad?jumus uz galam?r?a valsti un/vai uztur?šanas taj?. Fr?ze “un/vai” liecina, ka k?ds no šiem pakalpojumiem pats par sevi var b?t pietiekams, lai b?tu piem?rojams min?tais ?pašais rež?ms.

29 2010. gada 9. decembra spriedum? *Minerva Kulturreisen* (C?31/10, EU:C:2010:762, 21. punkts) Tiesa ir atzinusi, ka Padomes Sest?s direkt?vas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), 26. pants – kura normas ir p?r?emtas PVN direkt?vas 306. pants – min?tais ?pašais rež?ms attiecas ne uz katru ce?ojumu a?ent?ras sniegtu pakalpojumu, kas saist?ts ar ce?ojumu, bet ce?ojumu a?ent?ras veikta br?vdienu m?tnes nodrošin?šana ietilpst min?t? 26. panta piem?rošanas jom?, pat ja šis pakalpojums ietver tikai izmitin?šanu, nevis p?rvad?šanu.

30 2012. gada 1. marta r?kojums *Star Coaches* (C?220/11, EU:C:2012:120) ne?auj izdar?t cit?du secin?jumu.

31 Pirmk?rt, min?t? r?kojuma 20. punkt? Tiesa ir skaidri apstiprin?jusi judikat?ru, kas izriet no 1992. gada 12. novembra sprieduma *Van Ginkel* (C?163/91, EU:C:1992:435).

32 Otrk?rt, Tiesa min?taj? liet? ir vien?gi konstat?jusi, ka uz saimniecisk?s darb?bas subjekta sniegtiem transporta pakalpojumiem nevar attiekties PVN direkt?vas 306. pants, ja tie tiek sniegti ar apakšuz??m?ja starpniec?bu nevis pašam ce?ot?jam, bet gan ce?ojumu a?ent?r?m, un ja min?tajam p?rvad?t?jam nav nevienas citas paz?mes, kuras d?? šie pakalpojumi var?tu tikt piel?dzin?ti ce?ojumu a?ent?ras vai ce?ojumu r?kot?ja pakalpojumiem.

33 T? k? tikai br?vdienu m?t?u nodrošin?šana, ko veic ce?ojumu a?ent?ra, ir pietiekama, lai tiku piem?rots PVN direkt?vas 306.–310. pants paredz?tais ?pašais rež?ms, citu pre?u pieg?žu un pakalpojumu, kuri, iesp?jams, papildina šo m?t?u nodrošin?šanu, noz?m?gums nevar ietekm?t apl?kojam?s situ?cijas juridisko kvalifik?ciju, proti, to, ka uz šo situ?ciju attiecas ?pašais rež?ms ce?ojumu a?ent?r?m.

34 T?d?j?di attiec?gaj? gad?jum?, ?emot v?r? judikat?ru, kas izriet no 2007. gada 21. j?nija

sprieduma *Ludwig* (C?453/05, EU:C:2007:369), nav nepieciešams p?rbaud?t to, vai min?taj?m pre?u pieg?d?m vai pakalpojumu sniegšanai, kas papildina m?t?u nodrošin?šanu, kuru veic ce?ojumu a?ent?ra, ir pamatpakalpojuma vai papildpakalpojuma raksturs.

35 ?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz pirmo jaut?jumu ir j?atbild, ka PVN direkt?vas 306.–310. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?p?c vien, ka ce?ojumu a?ent?ra nodrošina br?vdienu m?jokli, kurš no?r?ts no citiem nodok?a maks?t?jiem, vai ka š?ds br?vdienu m?joklis tiek nodrošin?ts, vienlaikus sniedzot papildinošus pakalpojumus, neatkar?gi no t?, cik noz?m?gi ir šie papildinošie pakalpojumi, katrs no min?tajiem ir vienots pakalpojums, uz kuru attiecas ?pašais rež?ms ce?ojumu a?ent?r?m.

Par otro jaut?jumu

36 Ar otro jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai PVN direkt?vas 98. panta 2. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka uz ce?ojumu a?ent?ru veiktu pakalpojumu sniegšanu, ko veido br?vdienu m?t?u nodrošin?šana, uz kuru attiecas 307. pants, var tikt attiecin?ta samazin?ta likme vai k?da no samazin?taj?m likm?m, kas min?tas pirmaj? nor?d?taj? norm?.

37 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka saska?? ar pašu min?t? 307. panta tekstu dar?jumus, kurus atbilst?gi nor?d?t?s direkt?vas 306. pant? paredz?tajiem nosac?jumiem veic ce?ojumu a?ent?ra attiec?b? uz ce?ojumu, nodok?u zi?? uzskata par vienotu pakalpojumu, ko ce?ojumu a?ent?ra sniedz ce?ot?jam. No t? izriet – t? k? uz br?vdienu m?t?u nodrošin?šanas pakalpojumu attiecas ?pašais rež?ms ce?ojumu a?ent?r?m, t? nodok?u rež?ms atbilst nevis noteikumiem, kas piem?rojami br?vdienu m?t?u nodrošin?šanai, bet gan nodok?u zi?? to reglament? ?pašais rež?ms, kurš PVN direkt?v? noteikts vienotai pakalpojumu sniegšanai, ko veic ce?ojumu a?ent?ra.

38 Turkl?t ir j?konstat?, ka atbilstoši min?t? 98. panta 2. punktam samazin?t? likme var attiekties tikai uz prec?m un pakalpojumiem, kas ietilpst PVN direkt?vas III pielikum? min?taj?s kategorij?s.

39 Ta?u vienota pakalpojumu sniegšana, ko veic ce?ojumu a?ent?ra nor?d?t?s direkt?vas 307. panta izpratn?, taj? nav min?ta.

40 T?tad PVN direkt?vas 98. panta 2. punkt? paredz?t? samazin?t? likme nav piem?rojama br?vdienu m?t?u nodrošin?šanai, uz kuru attiecas ?pašais rež?ms ce?ojumu a?ent?r?m.

41 T?d?j?di uz otro jaut?jumu ir j?atbild, ka PVN direkt?vas 98. panta 2. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka ce?ojumu a?ent?ru veiktai pakalpojumu sniegšanai, ko veido br?vdienu m?t?u nodrošin?šana, uz kuru attiecas š?s direkt?vas 307. pants, nevar tikt piem?rota samazin?ta likme vai k?da no samazin?taj?m likm?m, kas min?tas pirmaj? nor?d?taj? norm?.

Par ties?šan?s izdevumiem

42 Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (ceturt? pal?ta) nospriež:

1) **Padomes Direkt?vas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 306.–310. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka t?p?c vien, ka ce?ojumu a?ent?ra nodrošina br?vdienu m?jokli, kurš no?r?ts no citiem nodok?a maks?t?jiem, vai ka š?ds br?vdienu m?joklis tiek nodrošin?ts, vienlaikus sniedzot papildinošus pakalpojumus, neatkar?gi no t?, cik noz?m?gi ir šie papildinošie pakalpojumi, katrs no min?tajiem ir vienots pakalpojums, uz kuru attiecas ?pašais rež?ms ce?ojumu**

a?ent?r?m.

2) Direkt?vas 2006/112 98. panta 2. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka ce?ojumu a?ent?ru veiktai pakalpojumu sniegšanai, ko veido br?vdienu m?t?u nodrošin?šana, uz kuru attiecas š?s direkt?vas 307. pants, nevar tikt piem?rota samazin?ta likme vai k?da no samazin?taj?m likm?m, kas min?tas pirmaj? nor?d?taj? norm?.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – v?cu.